

Valkendorphiana 2020

Udgivet ved Valkendorfianersamfundets
generalforsamling d. 5. september 2020

Kollegielivet under coronapandemien 2020

Redaktionelt forord

Valkendorphiana - Im memoriam Christophori Walckendorphii

Coronakrisen kom til Danmark i foråret 2020 og Danmark blev lukket ned d. 11. marts af Statsminister Mette Frederiksen. Samfundet gik i stå og hverdagen blev pludseligt anderledes for hele Danmark.

Men hvad skete der med Valkendorfs Kollegium og livet bag muren i Sankt Peders Stræde 14? For de 22 og alumner og 3 grise betød coronakrisen store ændringer for kollegielivet og hverdagen i det store hus, hvor fællesskab, arrangementer og sammenhold er en del af livet på Valkendorfs Kollegium.

Tredje udgave af Valkendorphiana er skrevet under coronapandemien og rummer forskellige fortællinger, erindringer og opleverser om at være alumne på norderns ældste kollegium i en tid, hvor fællesskab skal ske med afstand og forsamlingsforbud blev hverdag i Danmark. Dette danner temaet for årets blad, da corona unægteligt har fyldt meget i 2020 uden for murene såvel som inden for.

Bladet indeholder følgende:

Valkendorfs Kollegium i krisetider af Jakob Funch Engelstad (2019 -)

En beretning om COVID-19 på Valkendorfs Kollegium af Anne Sofie Nissen (2018 -)

Corona spørgeskemaundersøgelse blandt alumnerne af Anne Kristine Prühs (2017 -)

Fra Montesquieu og Alf Ross til Mette Frederiksen: Husk lige samfundssindet af Maria Thstrup Jakobsen (2019 -)

Valkendorphiana text af Christian Radich Hoffmann (2018 -)

Uddrag af artikel om COVID-19 og Grundloven af Annemette Fallentin Nyborg (2019 -)

Tak for dette år og tak til de alumner, der har bidraget til denne udgave af Valkendorphiana.

Valkendorfianersamfundet

Annemette Fallentin Nyborg, Jakob Funch Engelstad og Kirsten Estrup Christensen

Valkendorfs Kollegium i krisetider

Skrevet af Jakob Funch Engelstad
Valkendorfianersamfundet 2019-20

”Og see, jeg behøver jo ikke engang at nævne Plagen, der, som en Dødens Engel, ei gaaer, men flyver fra Land til Land, ja, flyver som for at spotte alle Spærringer, tværsover det store Verdenshav. Plagen har været i alle de Verdens Hovedstæder, hvor Lægekonsten blomstrer, men Konsten har i Fortvivelse opgivet alt Haab om at finde tjenlige Raad, saa her er Verden aabenbar overladt til en haard, ubøielig Skæbne, eller til den almægtige og barmhjertige Herre Jesus Christus.” Således forkynnder Grundtvig i en prædiken fra 1853, der blev udgivet i anledning af at koleraepidemien rasede i kongens København. For alumnerne på Sankt Peders Stræde nr. 14 er det langt fra første gang, at vi er indfanget i en krisetid. Fjenden har taget sig forskelligt ud. Byldepest, en streng IC, kollegiets dårlige bygningsværk, svenskerne, ildebrande, regensianere og nu, corona. Vi vil i dette essay lave et historisk rids i tidligere tiders krisehåndtering. Al information er fundet i de tre historiske bøger om Valkendorfs Kollegium samt i Alumne-staten for Valkendorfs Kollegium 1588-1988. Vi har måtte udvælge og forkorte blandt mange spændende, dramatisk og sjove historier. Vi vil anbefale enhver alumne at læse om deres hjems historie. Det vil vise sig, at vi deler skæbnefællesskab med mange valkendorfianere. Naboklager, diskussioner i Lectoriet og ung kærlighed har altid fundet sted i huset skænket af Christopher Valkendorf. Tak!

Knivdrama på Valkendorfs Kollegium

Da Valkendorfs Kollegium blev stiftet i 1589, skulle de studerende være dydige, flittige og pligtopfyldende. Om sommeren startede dagen kl. 5.30 med morgensang og bøn. Derefter skulle der studeres. Sådan burde en dag forløbe for en valkendorfianer. Historiebøgerne beretter om noget andet: ”De blev ude om Natten, svirede, drak og sloges paa Værthuse, forsømte deres Studier og Forelæsninger, udeblev fra Lovsang, afholdt ikke deres Disputereøvelser.” Der er flere eksempler på, hvordan der internt i kollegiet har været stridigheder. I 1604 anklager IC, Andreas Palladini, Johannes Dionysios for at have forhånet, udskældt og endda forsøgt at stikke ham med en kniv. Andre alumner havde overværet striden, men ingen andre end IC selv har set kniven. Dionysios slap med en bøde og krav om en tale, hvori han beder sine medalumner om tilgivelse.

I 1615 konspirerede Anastasius Svecus, Erik Nielsen Jude og Niels Nielsen Kyse imod IC. I 1616 inddrog de også professorerne i anklagen om bedrageri imod kollegiet. Anklagerne blev tilbagevist og anklagemændene skulle straffes for deres vanære, men det kunne ikke ske med det samme, da ” i Øjeblikket laa [Anastasius] nemlig syg af Knivstik, han havde fået i Slagsmaal. Han havde d. 29. september på Mikkelsdag ved Middag-tids – formodentlig lige efter modtaget Stipendium - sammen med nogle andre Studenter været i Valentin Bogbinders Hus, hvor de havde »drukket og spillet Kort tilhobe«.” Ved sammenkomstens afslutning og da gildet skulle betales, var der opstået uenighed om betalingen, der var endt ud i et håndgemæng og knivstik.

Erik Nielsen Jude blev i 1616 udvist fra kollegiet for sine falske anklager. Året efter dræbte han en kvinde. Som straf skulle han skrive og betale bøde. I 1618 blev han svoret fred. Niels Nielsen Kyse blev også forvist fra kollegiet. Om han også var tilbøjelig til vold, vidner historiebøgerne ikke om. Disse drabelige episoder er modbydelige at tænke på. Blandt alumner var der hang til druk, og det ses også ved vedtagne husordensregler, at man har forsøgt at forhindre disse nattelige (og daglige) skærmydsler. Det skal også tilføjes, at IC-embedet mistede en del af sin tiltrækning, da det ofte førte til konflikter.

Jävla svenska!

Fra 1658 til 1660 var København under belejring af den svenske hær. Den svenske konge hed Karl Gustav og gik i land i Korsør d. 6. august 1658. Straks efter blev et studenterregiment i København dannet, hvori alle studenter skulle melde sig. Mange unddrog sig denne pligt og fra Valkendorfs Kollegium meldte blot én sig til tjeneste: Laurits Hanssen Buxen. Svenskerne belejrede København indtil slutningen af oktober, men trak sig en smule tilbage, da Holland blandede sig i krigen. Det gav et lille pusterum til Københavns forsvarere og flere studenter forlod byen, og studenterregimentet opløstes. Kollegiets bygning var medtaget af bombardementet. D. 19. oktober 1658 berettes det om, at en granat havde ramt auditoriebygningen og sprængt hul i kollegiebibliotekets mur. Desuden havde kollegiets alumner ikke modtaget deres stipendium og havde derfor ikke penge til at rejse hjem. Nogle professorer fattede medlidenhed med de "syv fattige Alumni, som hannem dagligen molesterer om mulig Hjælp af deres stipendio."

Nytårsdag 1659 var den gal igen med svenskerne, og studenterne opfordredes atter til at forsvare Danmark med våben. Kun 156 meldte sig til tjeneste, da næsten alle studenter var rejst ud af byen. Laurits Hanssen Buxen (1658-60) har med al sandsynlighed været med til at afslå svenskernes storm på København i natten mellem d. 10 og 11. februar. Alle andre valkendorfianere var højst sandsynligt ikke været med, men havde forladt byen lige før nytår 1659. Laurits fik som den eneste stipendium i 1660, og i april samme år boede han alene på Valkendorfs Kollegium. Ifølge Alumne-staten for Valkendorfs Kollegium 1588-1988 er i han i 1660 noteret som IC.

Valkendorfs Kollegium under byldepesten

Ikke kun svenskerne gav Danmark og valkendorfianerne trænge tider. I slutningen af 1710 nåede byldepesten til Helsingør, og i sommeren 1711 kom den til København trods mange sikkerhedsforanstaltninger. Smitten havde store konsekvenser for byen. En tredjedel af byens indbyggere, 23.000 mennesker, døde. Københavns Ligbærerlav nægtede at opfylde sine forpligtelser under krisen, og derfor nedsatte Sundhedskommisionen en kommission, der skulle tage sig af at bære lig. Kollegierne skulle vælge nogle, der skulle tjene som ligbærere. Fra gammel tid havde studenterne i København tjent penge ved at bære lig. Fra Valkendorfs Kollegium blev Jens Strøyer og Laurids Diderichsen valgt. De studerende stillede betingelser for, hvordan tjenesten skulle tage sig ud. De ville eksempelvis kun bortbære folk med en formue: "Deres Betingelser antoges alle, men opfyldtes daarligt." Ligbærerne boede under kummerlige forhold. De rige var rejst ud af byen, og pesten rasede hårdest blandt de fattige. Jens Strøyer og flere andre valkendorfianere døde af den forfærdelige smitte, der først forsvandt i marts 1712.

Valkendorfs Kollegium under Københavns brande

Det er rædselsvækkende at læse om brandene i København. Branden i 1728 varede i 60 timer og lagde 2/5 af København i aske. Den anden brand i 1795 udbrød d. 6. juni og døde ud d. 7. ved eftermiddagstid. Begge brande var præget af tilfældigheder som vindforhold, drikfældige politimestre, uduelige slukningsredskaber og panik. Valkendorfs Kollegium stod i begge ildebrande i flammer. Begge gange var det hovedbygningens øverste etage, der brændte, mens nogle af karmelitermunkenes bygninger stod uberørte. Branden i '28 gjorde, at Valkendorfs i et par år var ubeboeligt, mens branden i '95 gjorde, at alumnerne måtte bo i auditoriebygningen. Også Københavns bombardement i 1807 under Englandskrigene førte lidt skade til bygning og haven. Restaureringen af bygningen tjener ikke mange pæne ord. Den blev udført dårligt og langsomt. Bygningen havde problemer med fugt og manglende dagslys, selvom den var to Gange opreist af sin aske som der stod på tavlen over gadedøren. N.F.S. Grundtvig (alumne 1808-1811) skriver i et brev om kollegiebygningens tilstand: "Da Vaaren kom med sine lune Vinde,/Det for beklumret tykdes os derinde/Bag Valkendorfs den skumle Askemur". Askebygningen blev revet ned i 1865 og i 1866 stod en ny bygning klar.

Valkendorfs Kollegium under den spanske syge

Den spanske syge var en influenzaepidemi, der brød ud før afslutning af 1. verdenskrig, og over 50 millioner mennesker døde på verdensplan. Heraf 12-14.000 danskere. A. Ellehauge (alumne 1918-23) skriver, at Valkendorfs Kollegium var forskånet for dødsfald. Kollegiet havde en huslæge, prof. Maar, der kunne berolige og opmuntre de studerende, mens influenzaen hærgede i verden. Regensen blev indrettet som lazaret, hvor nogle valkendorfianere blev overflyttet til. Kollegiet blev forskånet for dødsfald, men der var enkelte, der fik tuberkulose og kom sig igen. En årsag til dette skal måske findes i, at bygningens nordsidevendte værelser var meget kolde. De nyeste alumner skulle typisk tilbringe 1,5 år på nordsiden, og brændslet til opvarmning var dyrt grundet den økonomiske situation.

Valkendorfs Kollegium i krigstid

Historikeren, Worsøe Schmidt (alumne 1914-19), var under sin alumnetid formand for den sønderjyske studenterforening, Heimdal. På Schmidts initiativ var en ung sønderjysk krigsfange indkvarteret på kollegiet i 14 dage, og det berettes om, at alumnerne fik den afsluttede krigs begivenheder nær ind på livet. Under 2. verdenskrig var flere alumner engageret i modstandsbevægelse, og livet på kollegiet prægedes af de samme afsavn som i resten af samfundet med rationering og indskærpelser. I 50'erne blev kollegiet påvirket af internationale spændinger. Jens Anker Larsen, stud.med., var sygepasser på hospitalsskibet Jutlandia i Korea, og i 1952 afsluttes byggeriet af bunkerne i forhaven.

I 1950'erne og 60'erne blev der banket på plankeværket, og Valkendorfs Kollegium inviterede indenfor. I 1951 fik tjecken Hradecky ophold på kollegiet. Efter Ungarnopstanden i 1956 flyttede Arpad Szöke og teologen Attila Szilas (1958-60) ind. Szilas blev dansk sognepræst. En række alumner tog også fadderskaber til ungarske flygtningestuderende, der skulle give dem økonomiske muligheder for at fortsætte deres studier i Danmark. I 60'erne blev Ryszard Nest (1970-75) alumne. Han flygtede fra det polske kommunistpartis antisemitiske kampagne. I kortere og længere perioder havde kollegiet også tyske, franske og britiske studerende på kollegiets gæstepladser. Bl.a. tyskeren Wolfred Greve, der var Søren Kirkegaard-specialist og somalieren, F. Mohamoud Ahmed Dualeh (1975-76), der var stud.scient.

Valkendorfs Kollegium i en corona-tid

Thomas F. Møllers (1971-77) essay om Valkendorfs Kollegium 1939-79 har en rammende og noget farvet bemærkning om kollegiet i 70'ernes krisetid: "I overensstemmelse med de bedste sociologiske teorier, der hævder, at i perioder med økonomiske krise og trussel om arbejdsløshed sker der en kraftig styrkelse af det indre sociale netværk i små afgrænsede samfund, styrkes det omtalte netværk også på kollegiet." Sådanne tendenser ses også på Valkendorfs Kollegium under corona. Som det fremgår af de andre bidrag til Valkendorfiana, så har valkendorfianerne værnet fællesskabet, men det har været på andre og nye vilkår. Nogle fællesskabsformer bliver måske taget med på 'den anden side af' corona, og nogle fællesskaber vil vi vende tilbage til, når vi engang alle må mødes i Lectoriet. Man skal ikke læse mange sider i historiebøgerne, før man får øje på en stridslyst om, hvordan husets traditioner og skikke skal forvaltes. Men uagtet tidsånd og politisk ståsted har alumner ved Valkendorfs Kollegium deltaget og blandet sig i verden uden for plankeværket. Om det var i Studenterregimentet under svenskerkrigene, som ligbærere under byldepesten eller om det var på Jutlandia under Korea-krigen. Også under corona-tiden har flere alumner stillet sig til rådighed for en større sags tjeneste. Nogle som frivillige i Røde Kors' hjælpenetværk, og flere medicinere har tilbudt deres hjælp i tilfælde af, at sundhedsvæsenet havde brug for dem. Tak for det!

*Corona forgår,
men Valkendorf består!*

En beretning om COVID-19 på Valkendorfs Kollegium

Skrevet af Anne Sofie Nissen
Inspector Collegii 2019-20

Forårsmånederne ser rolige og hyggelige ud på embedsårshjulet for IC. Normalt skal vi planlægge Intercoll og skrive taler til forårets fester. Vi havde allerede afholdt et møde på Borchs Kollegium om årets Intercoll og vi begyndte så småt at blive nervøse for de taler, der skulle holdes. Men så kom COVID-19 til Danmark, og det havde selvfølgelig også betydning for vores kære kollegium. Vi havde kort snakket om corona-situationen til bestyrelsesmødet i KS d. 3. marts, men vi havde ingen idé om med hvilken fart, denne virus ville lukke samfundet og vores kollegieliv ned.

Den 10. marts nåede den på en måde helt indenfor murene på Valkendorfs Kollegium. Kristoffer Brendstrup-Brix (2018-), dengang beboer på værelse 22, havde været til fredagsbar på PANUM, hvor en af deltagerne var smittet med corona. Derfor blev Kristoffer pålagt at gå i hjemmekarantæne. Det satte virkelig tingene i gang for os. Den ene IC (Anne Sofie) forskansede sig i stueetagen en nat sammen med resten af K0. Det var nemlig uvist, hvordan de resterende beboere på K0 skulle gebærde sig. Men snart viste det sig, at det kun var Kristoffer, der skulle gå i karantæne. Vi lukkede køkken, badeværelse og Rubinen af, så han kunne aftjene sin husarrest alene. De resterende beboere på K0 frekventerede derfor de andre ganges fællesfaciliteter.

Det første hastemøde i Valkendorfs corona-historie blev afholdt onsdag d. 11. marts. Her fastlagde vi i fællesskab en slagplan for, hvordan vi skulle forholde os til flere karantæneramte alumner. K0 blev officielt karantæne-zone. Vi snakkede om at omdanne Lectoriet og Rubinen til "lazaretter" for smittede alumner, hvis de resterende værelser på K0 blev fyldt op. Men så langt er det heldigvis ikke kommet endnu. Vi aflyste Tour de Chambre og Intercoll. IC's opgave blev at indkalde til hastemøder og facilitere en god debat ved at agere ordstyre og styre afstemninger ligesom til IC-thé. Men det var godt nok en anderledes fornøjelse, for der var mere på spil end IC-thé-bevillinger eller afstemninger om, hvilken flise, der skulle på væggen. Midt under vores hastemøde holdt Mette Frederiksen pressemøde, som erklærede Lock Down og en ændring af strategi fra afbødning til inddæmning. Vores slagplan kunne stadig bruges, men vi stod over for en ny situation: Hvordan skulle vi som kollegium forholde os til, at vi egentlig skulle se så få mennesker som muligt?

Vi havde en skøn første weekend i Lock Down-perioden med masser af social aktivitet. Det var styrkende efter det chok, vi havde fået midt på ugen. Vi gik ture i tomme, vindblæste København med øl i hånden og grinte lidt af den absurde situation. Vi trænede i forhaven med Mikkel Egede (2017-2020) og hans fitnessgris Sofie Fogtmann (gris 2019-2020) som instruktører og vi dyrkede yoga i Lectoriet med Christine Egebjerg Jensen (2019-) som yogi. Vores nyeste skud på stammen, Andreas Blach Søby (2020-), fik sin første kollegiefødselsdag med morgensang og boller ved langbordet i Lectoriet. Søndag aften afholdt Nikolaj Jønsson (2019-) sin første og kollegiets sidste madklub i nogen tid. Vi åbnede debatten om madklub-

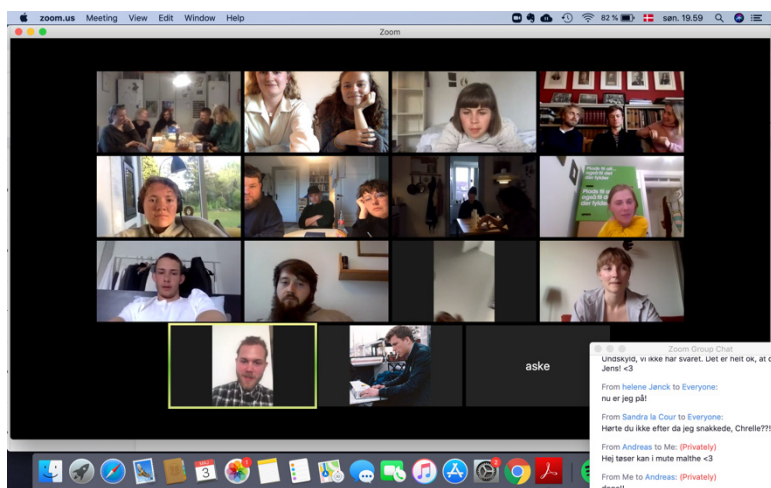

Sandra La Cour og Ida Raabe i Københavns tomme gader

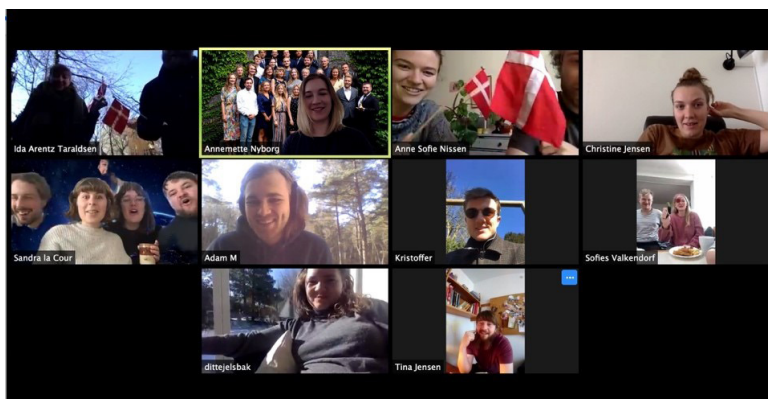
ber og større arrangementer på kollegiet over Nikolajs lækre Mousakka. Vi var nemlig usikre på, om den stigende sociale aktivitet på kollegiet egentlig stemte overens med det, som regeringen havde meldt ud.

Den snak førte til andet hastemøde i corona-historien mandag d. 16. marts. Mødet blev afholdt i Lectoriet i behørig afstand fra hinanden og Kristoffer var med på Skype fra sit skjul på K0. Her gik debatten vidt og bredt. Madklubberne blev lukket ned. Nogle ønskede "gang-segregering," dvs. opdeling af gangene, hvor hver gang skulle være én husstand, så vi ikke interagerede med hinanden på tværs af gangene. Det blev lige akkurat ikke stemt igennem. Men vi var mere enige om, at vi for en tid ikke længere måtte have gæster på kollegiet til sorg for nogle alumner med kærester på den anden side af murene. Der blev sagt smukke ord om, at vores fællesskab er stærkere end social kontrol. Dagen efter kom forbuddet mod at forsamle sig flere end 10 personer, så det gav jo egentlig sig selv. Men hvor var vi dog taknemmelige for, at vi nåede at tage debatten og beslutningerne sammen ansigt til ansigt i vores stue.

Forsamlingsforbuddet fik konsekvenser for morgenfødselsdagene og IC-thé. Nye, kreative metoder kom i brug. Laurids Katborg (2019-) blev "vækket" af morgensang på Zoom – det var ikke kønt, men det var givende at være sammen om. IC-thé i april blev også afholdt over Zoom og IC's IT-kompetencer blev virkelig sat på prøve. Vi sad alene i Lectoriet med Fundator i nakken og mærkede alumnernes nærvær, selvom Lectoriet nok aldrig har været så tomt første søndag i måneden kl. 19:30. Valkendorfi- anermarchen blev sunget over Zoom i 26 forskellige tonearter og hastigheder, men vi sang den sammen.

Sofie (Inspector Colegii) ved computeren i lectoriet; klar til at afvikle først online IC-Thé over Zoom. Alumnerne deltager i mødet fra deres værelse eller sammen i små grupper.

Livet på kollegiet i Lock Down-perioden var stille. Men en håndfuld alumner samledes trofast hver morgen i Smaragden (TV-stuen) og sang om kap med Phillip Faber. Nikolaj og Ditte Simone Jelsbak Rasmussen (2019-) indførte højskolesang i haven hver fredag kl. 12 for dem, der ikke kunne få nok. Vi spiste sammen på køkkenerne og fandt nye måder at være sammen på. Annemette (2019-) sprang ud som quiz-master på Zoom, hvor både nuværende og udflyttede alumner kunne deltage. Der var også faglige indslag; Christian Højgrav (2016-2020) holdt et oplæg om sit speciale og Jakob (gris 2020-) fortalte om Grundtvigs tid på Valkendorfs Kollegium og udlagde Påskeblomst! Hvad vil du her op til påske. Den ene IC, teologen Anne Sofie Nissen (2018-), samlede et par stykker i Lectoriet til en andagt palmesøndag, da kirkerne var lukket ned.

Også optagelsessamtalerne led under corona-restriktionerne. Christian Højgrav og Ida Raabe (2017-2020) fik derfor ekstraordinært lov til at bebo kollegiet en måned udover de tre måneder efter endt studietid, da vi ikke var i stand til at afholde optagelsessamtaler forsvarligt under Lock Down.

Da coronaen var lidt mere under kontrol, valgte vi at afholde optagelsessamtaler i maj. De foregik i baghaven med sikker afstand, og der var ikke noget med hyggeonkler- og tanter. De nyoptagede alumner, Line Veronica Carlsen (2020-) og Anders Hebogård Schäfer (2020-), måtte møde de resterende alumner over Zoom til deres første IC-thé i juni. Men heldigvis fungerede navnerunden også OK over Zoom.

Ved vores fjerde hastemøde i corona-historien d. 14. maj 2020 besluttede vi at lukke gæster ind på kollegiet igen. Vi måtte nu hver især have op til tre gæster på samme tid med adgang til begge haver og toiletter, men ikke køkkener eller læsearealer som Rubinen og Lectoriet, hvor flittige alumner nu sad og modtog undervisning på Zoom og så småt begyndte at læse til eksamen. Madklubberne startede igen og kørte videre sommeren over uden at være obligatoriske. Genåbningen af kollegiet var dermed sat i gang og vi valgte at følge regeringens retningslinjer mod forsamling over 10 personer indtil d. 8. juni. Derfor måtte vi vente helt til sommerens ekstra IC-thé d. 16. august, før vi igen kunne holde IC-thé fysisk. Med forsamlingsforbuddets ophævelse fulgte også ophævelsen af gæsterestriktionerne, så gæster igen kunne befinde sig på fællesarealerne.

Denne pandemi har selvfølgelig haft værre konsekvenser for mange mennesker på denne jord, men den har også påvirket vores kollegium og givet embedet Inspector Collegii en ny betydning.

*Må Valkendorf bestå,
corona forgå
og Zoom IC-thé aldrig genopstå.*

Ringrider-madklub i haven i anledningen af 100-året for Genforeningen

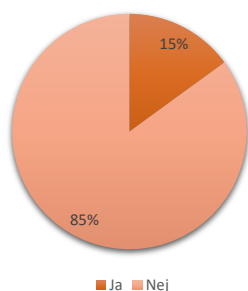
Corona spørgeskemaundersøgelse på Valkendorfs Kollegium

Udført af Anne Kristine Prühs
Forkvinde for Centralkomiteen 2019-20

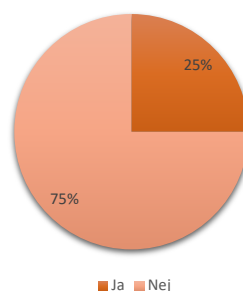
Disse spørgeskemaer blev udsendt til kollegiets alumner af to omgange; første gang under udbruddet d. 19. marts 2020 og senere igen d. 23. august 2020. Undersøgelsen skal vise, om holdningen til coronapandemien har ændret sig blandt kollegiets alumner.

Valkendorfs Kollegium under COVID-19 pandemien (adspurgte 19. marts 2020, 20 respondenter)
Første spørgeskema sendt ud under coronaudbruddet foråret 2020

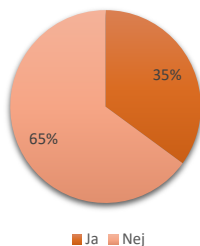
Jeg ville her og nu for 0 kr. lade mig smitte af Coronavirus

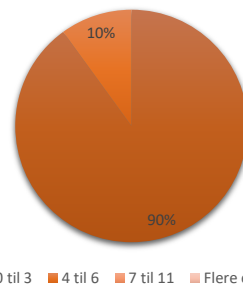
Jeg ville her og nu for 2000 kr. (skattefrit) lade mig smitte af Coronavirus

Jeg ville her og nu for 30.000kr (skattefrit) og isolation i 4 uger lade mig smitte af Coronavirus

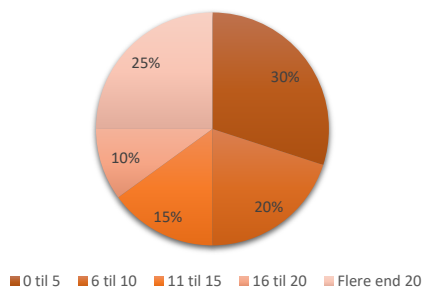

Hvor mange på Valkendorfs kollegium bliver testet COVID-19 positive?

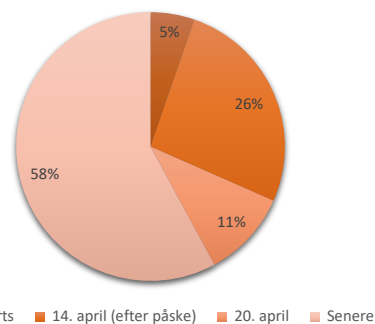

pr. 1. september er 0 alumner og grise testet positivt med COVID-19

Hvor mange i KS bliver testet positive for COVID-19?

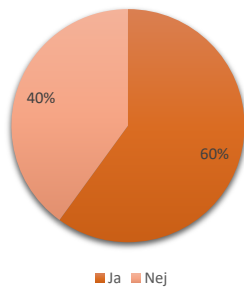

Hvornår åbner Universiteterne igen?

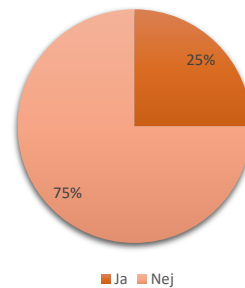
Universiteterne gånåbnede for studerende henover sommeren 2020

**Bliver IC-thé til maj afholdt som sædvanligt
(alle samlet i Lectoriet)?**

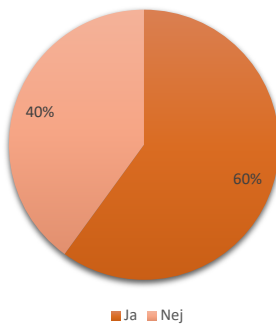
Første IC-thé med fysisk fremmøde fandt sted d. 16. august

**Kommer der udgangsforbud i Danmark i
2020?**

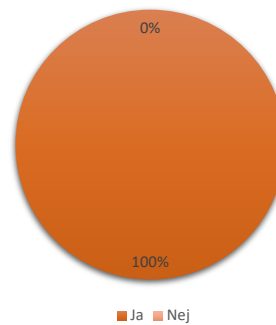
pr. 31. august 2020 har der ikke været udgangsforbud

Bliver Roskilde Festival aflyst?

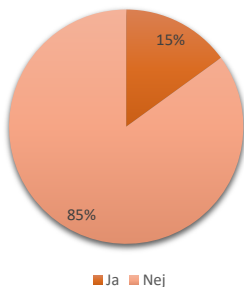
Roskilde Festival 2020 blev aflyst

Bliver VS-festen afholdt til september?

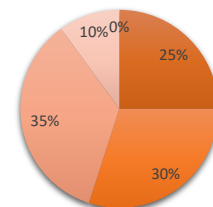

Ja, festen afholdes planlagt

**Bliver Universiteter lukket igen til efteråret
(potentiel 2. virusbølge)?**

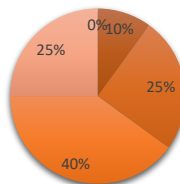

**Hvornår vil halvdelen af kollegiets beboere
ikke tænke på Corona mindst en gang om
ugen?**

Juni Juli/August September-december Engang i 2021 Aldrig

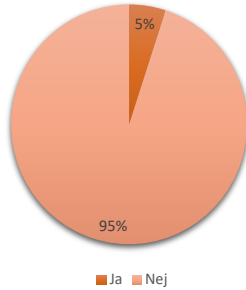
**Hvornår begynder vi at holde
morgenfødselsdag med hele kollegiet igen?**

7. april (Ditte) 27./28. april (Adam H og Mikkel)
8./12. maj (Nikolaj og Aske) 17. juni (Sofie)
Senere end den 17. juni

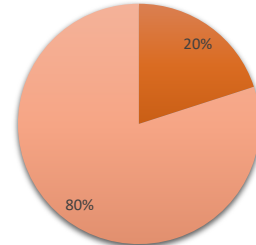
Vi holdt den første fælles morgenfødselsdag den 17. juni

Jeg ville her og nu for 0 kr. lade mig smitte af Coronavirus

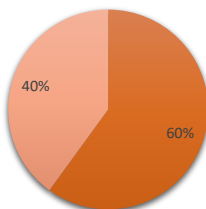
■ Ja ■ Nej

Jeg ville her og nu for 2000 kr. (skattefrit) lade mig smitte af Coronavirus

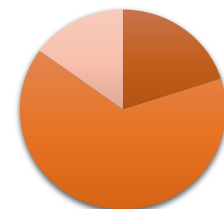
■ Ja ■ Nej

Jeg ville her og nu for 30.000kr (skattefrit) og isolation i 4 uger lade mig smitte af Coronavirus

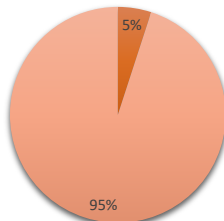
■ Ja ■ Nej

Hvor mange på Valkendorfs kollegium bliver testet COVID-19 positive i løbet af resten af 2020?

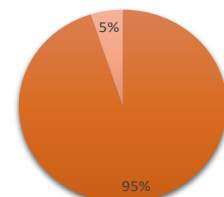
■ 0 ■ 1-2 ■ 3-6 ■ Flere end 6

Kommer der udgangsforbud i Danmark i 2020?

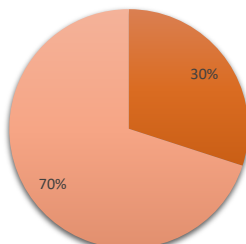
■ Ja ■ Nej

Har du tænkt på corona/noget coronarelateret mindst 1 gang om ugen siden marts?

■ Ja ■ Nej

Bliver Universiteter lukket igen til efteråret (potentiel 2. virusbølge)?

■ Ja ■ Nej

I maj 2020 annoncerede Københavns Universitet essaykonkurrencen "Corona set med faglige briller". Håbet var at kunne trykke en essaysamling, hvor alle Københavns Universitets forskellige fagligheder behandlede coronakrisen – set gennem de studerendes øjne. "Der er ingen tvivl om, at både studerendes gode idéer, refleksioner og kompetencer sammen med forskningen kommer til at spille en stor rolle i samfundet nu og på den anden side af corona-epidemien," sagde rektor Henrik Wegner.

I august 2020 blev alumne Maria Thostrup Jakobsen (CC. 2019-) meddelt, at hun havde vundet essaykonkurrencen på Det Juridiske Fakultet. Præmiepengene vil hun bruge på den fest på Valkendorf! Vi glæder os til fest og er pavestolte over at kunne præsentere Marias essay her i Valkendorphiana 2020.

Fra Montesquieu og Alf Ross til Mette Fredriksen: Husk lige samfundssindet

Skrevet af Af Maria Thostrup Jakobsen
Custos Culinae 2019-20

Min verden er tom, studiekammeret er blevet koldt og åndsforladt. Heldigvis finder jeg trøst — Montesquieu — min kæreste visdomsskat. I *Om lovenes ånd* fra 1748 har du skrevet et par ord, som jeg tænker på i dag: "... samfundssindet består i at man giver afkald på sit eget, hvilket er en meget smertelig sag". I øjeblikket sidder jeg på et næsten mennesketomt kollegie, uden for murene er stræderne øde, og os der er hjemme, vi ligger i sprit — håndsprit. Håndsprit giver heldigvis ikke tømmermænd, men isolation gør heller ikke, at jeg har det forrygende dagen derpå. Det er ikke altid sindsoprivende morsomt at praktisere samfundssind — hvorfor giver vi så ikke los?

I *Om lovenes ånd* definerer du denne politiske dyd, samfundssind, som kærlighed til lovene og fædrelandet. Shakespeare kunne ikke have sagt det mere romantisk — kærlighed — en kærlighed der kræver, at man sætter almenvellet højere end sit eget vel. Jeg forbinder normalt kærlighed med en følelse, der opstår spontant, men den kærlighed som du taler om, skal grundfæstes ved opdragelse. Du skriver om den republikanske (demokratiske) regeringsform, at: "I republikken drejer alt sig altså om at grundfæste denne kærlighed til republikken; og at indprente den bør være opdragelsens mål.". Vi skal således opdrages til at elske lovene og fædrelandet — vi skal opdrages til at udvise samfundssind. Netop at få indprentet denne kærlighed har jeg i høj grad mærket under covid-19-epidemien i Danmark.

Jeg er blevet sendt til genopdragelse inden for hjemmets fire vægge. Her har jeg lyttet med, når statsminister Mette Fredriksen på pressemøder i Statsministeriet har appelleret til at udvise samfundssind — også selv om det til tider er udfordrende — lige som du skrev i *Om lovenes ånd*. Jeg skal holde afstand, vaske og spritte hænder — ikke kun for derved at beskytte mig selv og mine nærmeste, men fordi jeg har samfundets interesse for øje.

Alf Ross kommer i *Om ret og retfærdighed* fra 1953 med en lignende betragtning om meningsdanneres appel til samfundsinteresser. Ross opstiller følgende eksempel: "Når jeg fx siger, at opsparring i en given situation er en fælles interesse eller en samfundsinteresse, vil jeg herved ikke blot pege på visse økonomiske sammenhæng der solidarisk forbinder vore interesser, men tillige appellere til "samfundssind", "samfundsfølelse", og det vil sige til de sympatiske følelser af samhørighed, identitet, solidaritet og de dermed forbudne uselviske

interesser der kæmper mod de selviske interesser der får individet til at søge sin egen fordel på "helhedens" bekostning".

I dag kunne Ross' ovennævnte eksempel erstattes med justitsminister Nick Hækkerups udtalelser, hvorefter de hastebehandlede lovforslag om strafskærper for såkaldte coronaforbrydelser er begrundet med, at alle skal "værne om fællesskabet" og "udvise samfundssind". Nick Hækkerup forklarer endvidere over for Folketingets retsudvalg, at det at begå denne type kriminalitet er "asocialt" og "kompromitterer vores mulighed for at stå samme som samfund". Alf Ross beskriver i *Om ret og retfærdighed* en sådan retorik som et "påtrykningsmiddel" – hvilket vil sige et udtryk for en indstilling af samfølelser der appellerer til samme følelse hos andre.

Jeg ville gerne have haft online undervisning med Montesquieu og Alf Ross. Det havde været en mulighed for at spørge om den kærlighed, der skal sikre demokratiet – samfundssindet – kan gøre os blinde for demokratiske udfordringer, herunder at sikre en fri meningsudveksling. Det samme spørgsmål kunne stilles til statsminister Mette Fredriksen.

Hvis man som jurist skal være retsstatens vagthund, er det vigtigt ikke kun at diskutere om regeringens hastelovgivning er i overensstemmelse med grundloven, men også have øje for den retorik, der bliver brugt fra politisk side, når kontroversielle indgreb i borgernes frihedsrettigheder ønskes gennemført. Helt centralt er, at opdragelse og de såkaldte påtrykningsmidler ikke kommer til at stå i vejen for debat og kritik. Vi kan elske at leve i et demokratisk samfund, uden at elske alt hvad vores folkevalgte bestemmer.

Valkendorphiana text

Skrevet af Christian Radich Hoffman
Inspector Symposium 2019-20

Silence and social destitution.

Those are the first things that I recall from the first phase of lockdown in Denmark. The world came under siege of a virus. Quite peculiar, really. Corona. COVID-19. SARS-CoV-2. The crown king of diseases anno 2020. I am trying to write something poetic on the matter; trying to remember everything that has happened during the past six months or so. Did anything really happen? I am not sure. It feels just as much as an effort of remembering everything that was supposed to happen but did not.

In an effort of reminiscence, I will visit each floor of our house, hoping that the movement from attic to basement will refresh my memory. So, I head to the attic in the search for some well-versed lines. The attic of Valkendorf's Kollegium is part of the newest addition to our old house. Ironically, it looks much older than the floors underneath. Rarely visited, the attic is inhabited by only dust, cobweb, and old documents as well as excess copies of Valkendorf's history books.

Another day, here we go.

Nothing to say, nothing to show.

Hmm... A single rhyme. That barely qualifies as limerick. I climb down the ladder to K3, affectionally called the retirement home. The alumni that live in such great heights have usually lived the longest in the house. Like the history books in the attic, these students have more memories of how life in Valkendorf Kollegium changes minutely with every old alumnus leaving and every new one joining our fray. With around 431 years of existence, this house of students has seen a multifarious amount of nefarious actions. Actions of violence, like war, occupation and the fires of Copenhagen. And diseases, like plague, cholera and, now, corona.

I muse on our ashen-gray days and solemn actions

While fractions of people bicker and argue each other's reactions.

I head down to the second floor. The hall of initiation. Here, we welcome most of the fresh-faced alumni to the life at Valkendorf's Kollegium. I was one of them, and I never left. I like it here.

Despite the deafening silence and a severe limitation on what was allowed, the country-wide lockdown have not been all ubiquitous gloom and despair. The broadcasted sing-alongs - those were quaint. Also, living by the piss gutter of old Copenhagen has its merits. For example, there have been no tourists nor shoppers during lockdown. None of the usual drunken weekend warriors to urinate all over our streets. Instead neighbors have been playing badminton in the middle of the street; people have carried out tables and chairs to eat lunch on the walkways. Summer is approaching, after all.

There is a beauty to the muted madness.

Death and sadness, joy and gladness.

I descent to K1. I wish I had more to say about this floor. In all honesty, I do not know much about it. It is similar to K2 in both style and function. Like weekdays without content, the similarity between the two floors makes it difficult to distinguish between them. I guess K1 might have less sunlight but more space per alumni.

Denmark has a peculiar fascination with weather. The corona flu has highlighted this fact. Despite our best efforts, a lot of us cannot stay inside days on end when the sun begins to offer warmth and light after months of cold and darkness.

Rules were alrighly established by government, but our community-style of living meant that Valkendorf needed to decree its own rules, unfortunately. To ensure that we could freely mingle inside the premises, we decided to limit the amount of people that were permitted entry to our house from the outside. I still do not know for sure whether or not this was necessary. But hanging out with the other alumni sure felt like a good consolation prize.

These times, this most odd of calamities.

Isolated together might quench our insanities.

I reach the ground floor. This is the floor where the alumni usually meet, talk and eat. The floor looks the same, but it does not feel the same. Our dining room, TV room and library lack life. These rooms lack people. Now, we pass these rooms as they are. Without people, they lack substance. It is perhaps because the lockdown is most visible here. It is on the ground floor that we habitually gather. There are not many physical gatherings going on as our number of residents prohibits all of us meeting up in one room.

It is weird how quick one succumbs to daily routines of doing nothing. It is even weirder how pleasant this change can feel. How distorted guitar solos from an open window from across the street has become solace instead of annoyance.

I miss the revels, singing and dancing.

The allure of such spoils is simply entrancing.

Finally, I reach the basement. The id of the house. I like our basement. Like the attic, the silence down here is natural. Unlike the attic, the basement is frequently visited. Normally for beverages or laundry. In addition to sodas and beer, the basement is home to our very own dive bar, Slyngelstuen. This low-roofed room has been out of commission for a while. However, it was here that the alumni met up twice during lockdown. It was here that the levee broke. It was here that we decided that we could dance and sing, if only just a little bit and in diminished numbers.

These times will surely be best remembered by their restrictive nature. That is the natural outcome of telling the entire world populace that it is grounded. I find that enjoying the little things, such as the madness of it all, works as a great tonic against the strongest features of the crisis: silence and social destitution.

All I hear is echoed sounds and repeated reverberations.

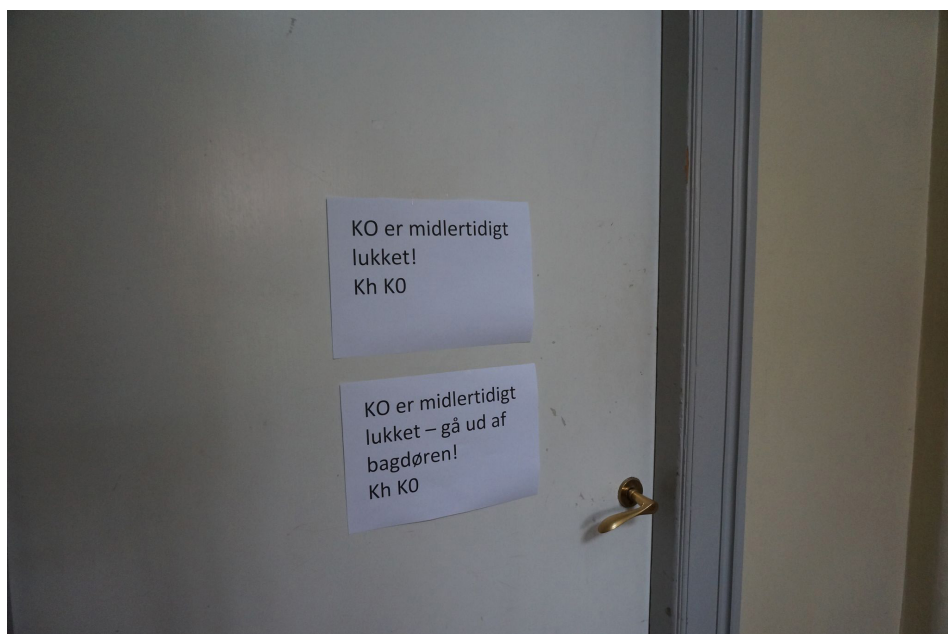
In all nations, populations, communications, and confrontations

There it is. With uneven feet and crooked grammar, a poem that describes how it has been to live at Valkendorf's Kollegium during the corona crisis:

*Another day, here we go
Nothing to say, nothing to show
I muse on our ashen-gray days and solemn actions
While fractions of people disagree with each other's reactions
There is beauty to the muted madness
Death and sadness, joy and gladness
These times, this most odd of calamities
Isolated together might quench our insanities
I miss the revels, singing and dancing
The allure of such spoils is simply entrancing
Yet, all I hear is echoed sounds and repeated reverberations
In all nations, populations, communications, and confrontations*

Billede af hoveddøren, som var aflukket grundet karantæne for alumnerne på K0

Billede af døren ud til hovedtrappen, som ligeledes var lukket grundet karantæne